

פינאלה 2020

החזותי:TVS

בית הספר לתיאטרון חזותי **בבرسة المسرح البصر**ي SCHOOL OF VISUAL THEATRE

פינאלה 2020

החזותי:TVS

בית הספר לתיאטרון חזותי مدرسة المسرح البصرس SCHOOL OF VISUAL THEATRE

צוות בית הספר

מנהלת תפעול: סיגל נטף רכזת אקדמית: מירב פלג הפקה: עדי כהנא

מנהלת בית הספר: מאיה לוי רכזת פרוייקטים וקשרי חוץ: לאה סטורה צוות טכני: איהב פרוך, גדעון לוי, דניאל פלאי

ספרנית: שנטל בהן חשבת: אמירה אפרת

תחזוקה: נאדר קשור

משרד רו"ח: מירי יוסקוביץ, סומך חייקין

יועץ משפטי: אופיר טל, טל, קדרי, שמיר ושות – משרד עורכי דין

חברי הנהלת העמותה

ירון סדן (יו"ר), אורלי און, סיגלית גלפנד, צביקה יוחנן, דני דניאלי, איתן רונאל, משה וינגרטן, אריק נאור

תומכים בבית הספר לתיאטרון חזותי

משרד התרבות והספורט – מנהל תרבות, עיריית ירושלים – אגף תרבות ואמנויות, הקרן לירושלים, מפעל הפיס, קרן ברכה

קטלוג

עורך: מנחם גולדנברג תרגום: מאיה שמעוני עיצוב והפקה: סטודיו לי ותמר צילומים: עמית מן

דפוס: ע.ר הדפסות בע"מ

בית הספר לתיאטרון חזותי ע"ר, ירושלים רח' יד חרוצים 4, תלפיות, ת.ד 53427 ירושלים, 9342142 02-6733435 :טל

www.visualtheatre.co.il

מושגים לשעת חירום

ביום שהכריזו על סגר בעקבות מגפת הקורונה 15/3/20 למעשה הכריזו שאנחנו לא יכולים להמשיך ללמוד וללמד אמנות באופן שבו אנחנו רגילים. מאותו רגע ואילך מישור ההתייחסות, ההנחות והמושגים הבסיסיים שביחס אליהם בית הספר מבין את עצמו לאורך השנים, הפכו פתאום לא אפשריים. המפגש החי, המגע, הקהל ותכנון העתיד, נלקחו מאיתנו.

עבור בית הספר בשיא נקודת המשבר ועדיין, זו הזדמנות חד פעמית ומסעירה לחזור אל נקודת האפס ולשאול שאלות על המקור. על ה ד.נ.א. הבסיסי של החזותי. מה הוא בעצם אומר? מהם התנאים בהם הוא יכול או לא יכול להתקיים? עבור בית הספר זו היתה הזדמנות לבחון את הדרכים לפעולה או אי-פעולה, לבדוק האם ובאילו אופנים יכול בית הספר להתייחס ולהפוך את הרגע הזה לעוד רגע של הוראה, ובסופו של דבר האם ובאלו אופנים יכול בית הספר לחשוב את הרגע ולהציע אותו כפעולה אמנותית בפני עצמה. פעולה שמאתגרת את הקהילה כולה: סטודנטים, מורים, צוות והנהלה, אך בעיקר מהדדת אל העבר וההיסטוריה של בית הספר, המבנים וההרגלים, ואל העתיד המשותף החדש והלא ידוע.

תגובה ומהירות תגובה

ההחלטות נלקחו מרגע לרגע. מה שהיה אפשרי בצהרים לא היה אפשרי בערב. הייתה בהלה. מיד צצו תחליפים. בית הספר רצה לבדוק אילו שינויים מקיימים באופן ראוי את האפשרות ללימודים כפי שאנחנו מבינים לימודים ואילו תחליפים הם תגובה לבהלה (כמו גם, ממה נובעת למעשה הבהלה). קהילת האמנים, הרדיוס שסובב אותה ואנחנו בתוכם, שפעו ברעיונות שהעידו על האפשרות של אמנים לייצר אלטרנטיבות, להמציא וליצור בכל מחיר. בכל סיטואציה. (להיות 'עובדים חיוניים') סיסמאות נוסח the show must go הסתובבו ברשתות, במהירות האור צצו פסטיבלים, אירועים, תגובות, פורמטים ופעולות מסוגים שונים. אפשר היה לראות דרכן את החירות של אמנים לפעול אך גם להרגיש דרכן את הפחד הגדול מעצירת העשייה.

עצירה

עצירת כל העצירות. אין לצאת מהבתים. אי אפשר להגיע לבית הספר. כל אחד בביתו. יש זמן לעשות דברים אחרת. לחשוב. להתמהמה. להתבטל. יש זמן לחשוב למה אנחנו עושים אמנות, זמן לחזור לשאלות של אודות משמעות הדברים. יש זמן לשים לב אם מה שלמדנו עד כה משמש אותנו? האם אנחנו יודעים ללמוד לבד? שהרי עבורינו, בבית הספר, פעולת הלימוד אינה עוצרת. פעולה ההוראה והלמידה יכולות לעצור אבל הלימוד (הפנימי) אינו בסגר. להיפך, אולי הוא מצוי בפריחה.

מהו בית הספר לתיאטרון חזותי במצב עצירה? האם הוא ממשיך להתקיים, וכיצד? בתדרים רוחניים? בזום? איפה מסתתרת המהות? איפה מחפשים אותה כאשר הכל בעצירה. האם הקהילה יכולה להרגיש את עצמה כקהילה תומכת ברגע הזה?

אמנים צריכים זמן. לחשוב, להתמהמה, להתבטל. להתבונן. אמנים צריכים עצירה בכדי לייצר פרספקטיבה, לתת לספק שיחלחל. רק בעולם קפיטליסטי לאמנים אין זמן. רק כשהאמנות הופכת יצרנית בכל מחיר אין מקום לעצירה הזאת. פתאום אפשר היה לחוש בחוסר של הזמן הזה בשגרה. האם למעשה תפקידו של בית הספר לדאוג לעצירה הזאת ביומיום? לעורר געגועים לסגר?

תכניות עתידיות או חיים בהווה

לרגע קטן היה בלתי אפשרי לתכנן תכניות. איזה אופק יש לאמנים ולתהליכים ללא אפשרות לראות קדימה? איך אפשר להוביל מקום או ארגון אם נלקחת האפשרות לתכנון עתידי? האם ניתן להוביל מקום רק מהווה אחד למשנהו, ומה ניתן להצליח לראות ברגע הזה? לפתע הכל הפך אקספרימנטלי. אין חובת הצלחה, אבל יש חובת ניסיון. לחיות ברגע. בהווה. פתאום כל הקלישאות היו נכונות. כולן שירתו מצב נדיר שבו אפשר להתרכז רק בקיים. מצב לא רע לאמנים. מצב לא רע לבית ספר לאמנות (גם אם מתיש לאורך זמן).

פרפורמנס ללא קהל

אנחנו מבינים את נקודות הקצה של הלימודים בבית הספר מתוך המפגש החי עם הקהל - אירוע הפינאלה. המפגש הזה משקף, מעורר ומחדד עבורינו את החומר שאיתו אנחנו עובדים, מוציא אותנו אל מחוץ ומעבר לעצמינו ואל העולם. האם נוכל להמשיך לעבוד "על יבש" ללא קהל, באופן "תיאורטי"? לאורך כמה זמן? כמה זמן נוכל להתכנס ולהתבשל בבישול ארוך ואיטי מבלי לחשוף ולהציג את החומרים? האם אנחנו במצב המתנה לעולם שיחזור? האם זה יהיה אותו עולם כפי שאנחנו זוכרים אותו, או שאנחנו במצב של טרנספורמציה לרגע חדש שעוד מחכה להתגלות ולהתנסח?

קורל, יוכבד, משי, מישקה, גל, ליאור, לילה, צוף, סיוון, עדי, יעל

אני חושבת עליכם באהבה. על כל מה שעברנו יחד בשנים האלה. התרגילים, ההגשות, השיעורים, הטיולים השיחות האירועים. כל כך הרבה היכרות שנצברה. יחסים מקצועיים ואישיים עם הצוות, עם המורים שלכם, עם סטודנטים מהשנים שמעליכם שסיימו, ואלו שתחתכם שפועלים איתכם יחד ברגעים אלו. תוך כדי הסגר עצמו נפגשנו ודיברנו את הפחדים, את ההימצאות בתוך תהליכים שיש שאלה לגבי המשכיותם, והמימוש שלהם בעולם. חששות מהצד שלכם כסטורנטים שמסיימים, ומהצד שלנו שרוצה לאפשר לכם את הסיומת הזאת. זו פרידה מבית הספר בתנאים ייחודיים. כלל לא היה מובן מאליו שנגיע אל הרגע הזה. ותוך כדי ששורות אלו נכתבות זה עדיין לא מובן מאליו. רק התשוקה, האמונה שזה יכול להתקיים, שזו נקודת המבט שלנו על הדברים, היא שמשנה. נקודת המבט שמתעקשת להציע סיכוי אל מול הטירוף של העולם מסביב.

זה זמן טוב להודות לכל מי שהוא חלק מבית הספר שהתמסר לרגע הזה. ולכם, בהצלחה!

מאיה

אופק שמר עושים סרט:

חשיבה קולנועית ויסודות בעריכה

אנימטור עצמאי ואיש אפקטים מיוחדים בתעשיית הקולנוע והטלוויזיה. בוגר המחלקה לאמנויות המסך בצלאל, גר ועובד בחיפה. יוצר יחד עם עדה רימון סרטים קצרים בעירוב טכניקות חומריות ודיגיטליות, עם דגש על קשרי סאונד ותמונה. הסרטים הוצגו בפסטיבלים ותערוכות בארץ ובעולם.

אורנה לוי מבע קולנועי

בוגרת תואר ראשון בקולנוע וטלוויזיה מאוניברסיטת ניו־יורק, למדה אנימציה בבית הספר לאמנות חזותית בניו־יורק. כתבה וביימה תוכניות לערוץ 1 וסרטים תיעודיים לחברת קסטל תקשורת. כתבה, ביימה והפיקה סרטים תיעודיים עצמאיים - 'עקדת יצחק', 'דמות' ו'ראש' ודרמות: "חלבה", "Mon Semblable", "Untitled Images", "חלבה" פרס השופטים בתחרות הסרט הקצר ע"ש אפרתי, ו"לנשום אוויר" שהשתתפו בפסטיבל ירושלים ובפסטיבלים בעולם ושודרו בערוץ 2. כיום "מלקטת" כסף להפקת סרט באורך מלא. ראש מסלול קולנוע במכללה האקדמית ספיר, מרצה לבימוי ותסריט המכללה האקדמית ספיר, במנשר.

אייל וייזר בימוי פרפורמנס מעשי

(נ. 1975) חי ועובד בתל באביב. בוגר תואר ראשון ושני בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב ובוגר בית הספר למשחק "בית צבי". מחזאי ובמאי המופעים: "מה שלום החיה?", "ניסטגמוס", "זו היא הארץ", "מיין ג'רוזלם", "הוקי-פוקי", "איכה?", "שופרא" ו-"ותו-לא". הצגותיו עלו על במות בארץ ובעולם. זוכה פרס רוזנבלום לאמן מבטיח, פרס המבקרים ופרס מאסטר קלאס - פסטיבל רדיקל יאנג (מינכן) וזוכה פרס קיפוד הזהב למופע, במאי ושפת במה. כיום יועץ תוכן למספר בתי הפקה ומורה לכתיבה ובימוי.

תומר דמסקי מבוא לאמנות מבוססת סאונד

פרפורמרית ו"אמנית סאונד". בוגרת המחלקה ,WACKELKONTAKT האודיוויז'ואל סטודיו שטראוס ומלמדת בביה"ס לאמנות מוסררה.

אמן, כותב, מורה, חוזה עתידות. בימים אלו עוסק

BFA טאג'יקיסטן), עלה לארץ ב-1982, בוגר (1966) אקדמיית בצלאל, בוגר MFA אוניברסיטת חיפה. הציג בתערוכות רבות בארץ ובחו"ל. זכה בפרסים מטעם משרד התרבות, מוזיאון ישראל, ומוזיאון תל אביב (2009). עבודותיו נמצאות באוספים ציבוריים ופרטיים בארץ ובעולם. מלמד ציור לעיצוב ואמנות, אוניברסיטת חיפה, הקוביה ביה"ס לאמנות ירושלים.

גיא גוטמן הסטודיו הבינתחומי; לקראת פינאלה

למוסיקה חדשה במוסררה, לימודי חוץ בביה"ס לתאטרון חזותי, והחוג לאמנות, קולנוע ותיאטרון באוניברסיטה הפתוחה. חוקרת פילוסופיות של הקשבה ודיסוננס חברתי בקונטקסט של ריקנות ושעמום היומי ומשוטטת באזורים שביז מפגש עם קהל אנושי לעימות עם השד הפנימי. שותפה בפרויקטים בימתיים ביניהם ההצגה "רפול "גיבריש קנטטת ג'יבריש והים! המופע הטקסי מאת יונתן לוי ונועם ענבר. יוצרת, מבצעת ומעצבת סאונד לעבודות מחול, ביניהו עבודותיה של יסמין גודר "פעולה פשוטה", "Climax "Common Emotions" ו"מפגינה איפוק". חברה בקולקטיב Excessive Productions שיצר מיצבים לפסטיבלים בארץ ובחו"ל. פרונטוומן בטריו בסצנת השוליים וה-DIY. ממייסדי הולהטיב

איתן בוגנים סרט קצר

בחיפוש אחר משמעות לחיים.

אלכס קרמר רישום

תל אביב. "גיא בן הינום" תערוכת יחיד במוזיאון ורישום בביה"ס לתיאטרון חזותי, שנקר המכללה

אמן ובמאי. מנהל מקלט 2009. בין 2007–2009

חיים אברמסקי משחק

מנהל בית הספר לתיאטרון חזותי. מעורכי עיתון

בצרפת École des Beaux-Arts - מעקף". למד וב

וברון. יוצר Central Saint Martins College, לונדון

עבודות במה, סאונה, תיאטרוז, מחול ופרפורמנס,

בתיאטראות, מוזיאונים, ופסטיבלים בארץ ובעולם.

מוזיקאי. כותב מוזיקה ומעצב סאונד לעבודות

במה. מנגן בהרכבים שונים. לקט של צלילים. בונה

כלי נגינה מקוריים וסביבות סאונד אקוסטיות של

אלמנטים מוזיקליים/פיסוליים. משלב בעבודתו

המוזיקלית פרקטיקות מוזיקליות שונות, מסורתיות

ועכשוויות. מנחה את התזמורת החזותית,

אנסמבל כלי/קולי של תלמידי ביה"ס. בוגר ביה"ס

לתיאטרון חזותי. לומד שירה הודית קלאסית עם

אסנת אלכביר. בין עבודותיו: "שמטרלינג" - זוכה

פרס פסטיבל עכו להצגה הטובה. "הגבול הוא

ים" – אלבום עם ההרכב יונקי הדבש. "שדה" –

אינסטליישן פיסולי/מוזיקלי אינטראקטיבי,

מרצה בכירה בחוג לאמנות התיאטרוז

באוניברסיטת תל אביב, ראש התכניות הרב-

תחומית באמנויות לתואר ראשון והתכנית

הבינתחומית באמנויות לתואר שני בפקולטה

לאמנויות; עומדת בראש המסלול שחקן-יוצר-

חוקר ליצירה בימתית עצמאית בחוג לאמנות

התיאטרון, ומלמדת בבית הספר לתיאטרון

חזותי בירושלים. מחקריה בתיאטרון ובמחשבת

המופע, שפורסמו בכתבי עת מובילים בארץ

ובחו"ל, עוסקים בסוגיות אסתטיות, פילוסופיות,

אזרחיות ופוליטיות. נושאיהם קשורים בעיקר

במופע הרפלקסיבי, בריק כתופעה פרפורמטיבית,

בקבוצות אמנות, תיאטרון ופרפורמנס ובמחשבת

המרחב. מחקרה על מופעים עכשוויים תלויי-

מקום נתמך על ידי הקרן הלאומית למדע.

ד"ר דפנה בן-שאול המופע הרפלקסיבי

פסטיבל מקודשת, ירושלים.

גיא שרף התזמורת החזותית

מורה למשחק ומאמז שחקנים, בוגר לי שטרסברג New School ניו יורק, תואר ראשון בקולנוע University, ותואר שני בתיאטרוז מאוניברסיטת תל אביב בהצטיינות יתרה, מוסמך בסדנת . ניו יורק. Actors Center למורים של מתמחה במגוון שיטות משחק ופרפורמנס -קלאסיות, עכשוויות ובין תחומיות. עובד עם, מלמד, ומלווה שחקנים, אמני במה, רקדנים ופרפורמרים במוסדות שונים ובאופז פרטי.

יובל רימון סטודיו לאמנות פלסטית

בוגר בצלאל, ממקימי קבוצת זיק ומפעילה עד היום שלושים וחמש שנים. מנהלו השלישי של בית הספר לתיאטרוז חזותי. מלמד בצוות ההוראה של ביה"ס מיומו הראשון. נהנה להביט אחורה על היקף העבודה האומנותית שעשיתי, לבד ועם חברי ולחשוב כל יום מחדש על מהותה של העבודה ועל דרכי פעולה נוספות וחדשות בדרך אל נקודת המפגש עם הקהל. המרחב בו מתרחש המפגש עם הקהל חשוב בעיני לפחות כמו תוכן המפגש. על כך אני טורח תמיד.

יונתן לוי במה; כתיבה

(1974) במאי, מחזאי, מורה ויזם. ממייסדי תיכון שקד בטבעון, פסטיבל שייח' אבריק לתרבות אזרחית, והטחנה לאמנות חברתית בקיבוץ שער העמקים.

כרמל בר ארגז כלים

פרפורמרית, אמנית פלסטית ושפית, יוצרת עבודות במה המשלבות גוף, מיצב ואוכל. בוגרת בית הספר לתיאטרון חזותי, בית הספר של קלאודיה קסטלוצ'י בצ'זנה (איטליה) והסדנה להכשרת רקדנים בקיבוץ געתון. זוכת פרס ראש עיריית ירושלים ופרס התערוכה הטובה ביותר ב-Design Art Tokyo. ברמל מייסדת סטודיו מ.ל.א. – המכון לחקר האירוע, ביחד עם המעצבת

ושפית מיכל אביתר. הסטודיו חוקר את "האירוע" כמדיום אמנותי המערב בצריכתו את כל חמשת החושים. עבודותיה הוצגו בתערוכות ופסטיבלים רבים בתל אביב, ירושלים, טוקיו, סנטארקאנג'לו וצ'זנה (איטליה), פראג, ציריך ולונדון.

לאה מאואס מסעות לסביבה מיידית

ממייסדי קבוצת סלה-מנקה ומנהלת המרכז לאמנות ומחקר מעמותה. קבוצת סלה-מנקה היא קבוצה של אמנים עצמאיים הפועלים בירושלים. עבודותיה של סלה-מנקה עוסקות בפואטיקה של תרגום כמו גם סוגיות חברתיות ופוליטיות. סלה-מנקה ערכה את הספר "המחלקה האתנוגרפית של המוזיאון של העכשווי" (2017), הערה – אמנות עצמאית בתחילת המאה הו2 (יחד עם רונן אידלמן, שוליים (2001-2001), אצרה והפיקה את ארועי שוליים (2001-2007), אצרה והפיקה את ארועי תמיכה ממסדית או מסחרית (2001-2007). בשנת תמיכה מותו מאז. עבודותיה של הקבוצה הוצגו ומנהלת אותו מאז. עבודותיה של הקבוצה הוצגו במוזיאונים, תערוכות ופסטיבלים בארץ ובעולם.

ליאור פינסקי וריאציות: מבוא ליצירה בסאונד

מוזיקאי ואמן סאונד. בוגר המחלקה למוזיקה חדשה במוסררה והפקולטה למדעי הרוח באוניברסיטה העברית. בונה כלי נגינה אלקטרוניים מבוססי מעגלים והאקינג וכותב ומנגן מוזיקה אלקטרונית נסיונית. אלבומו האחרון Diamond Loops יצא בלייבל הברלינאי Diamond Loops. מפסל במתכת, עץ ואלקטרוניקה, מיצבי הסאונד שלו מורכבים משימוש באלמנטים קינטיים ותכנות פיזי ודיגיטלי ומשלבים סינתזה אנלוגית, סאונד האקינג ואקוסטיקה. עבודותיו הוצגו בפסטיבלים ובתערוכות בארץ ובחו"ל. בשנים האחרונות חקה, הפיק ואצר סדרות שבחנו את הקשרים המסועפים בין מוסיקה אקספרינטלית, במה ואמנות חזותית.

מאי זרחי מרחבים כוריאוגרפים

כוראוגרפית ופרפורמרית. עבודותיה נעות בספקטרום בין עבודות בימתיות, תלויות מקום והשתתפותיות, תחת הגדרה רחבה של מושג הכוראוגרפיה. זרחי מתעסקת ביחסים האפשריים בין מדיום המחול למדיום המוזיקה. היא יוצרת עבודות "כוראו-סונוריות" בהן היא חוקרת את חומריות התנועה ביחס לחומריות הסאונד, דרך שיתופי פעולה עם אמניות ואמנים מתחומי הסאונד, הקול, המוזיקה. בעבודותיה היא מייצרת מרחבים אינטימיים ולימינליים המזמינים את הקהל להקשיב, ומציבים במרכז את חווייתו, נוכחותו הפיזית והיחס שלו למרחב בו הוא נמצא. עבודתה האחרונה untitled מ-2019 עלתה בהפקת הזירה הבינתחומית, והוצגה בפסטיבל צוללן 2019, במרכז לאמנות עכשווית תל אביב.

מאיה לוי תודעת גוף

כוריאוגרפית ומורה לעבודת גוף. בוגרת בית הספר לתיאטרון חזותי, ומשנת 2017 מנהלת אותו.

מירב בן דוד הדרכה קולית; מקהלה

קול ומקהלה. מוסיקאית, מורה לגילוי הקול ויוצרת בין תחומית. חוקרת את המפגש בין מוסיקה ומסורות שירה עתיקות וטקסיות בתוך פרפורמנס עכשווי. יצרה ולקחה חלק בפרוייקטים בין תחומיים של מוסיקה ותיאטרון שהוצגו בארץ ובעולם. בשנים האחרונות מתמקדת בעבודה מקהלתית עם קבוצות שירה שונות. מתוך עבודתה במהלך השנים בביה"ס לתיאטרון חזותי, צמח הרכב מקהלתי חזותי בהובלתה המורכב ברובו מבוגרות ביה"ס ההרכב "נוימה" פועל בירושלים בתמיכת הזירה הבין תחומית ונמצא כעת בתהליך עבודה הזירה הבין תחומית ונמצא כעת בתהליך עבודה על מופע חדש בתמיכת מפעל הפיס לשנת 2020.

מיכל הרדה יוגה

גרה בירושלים, 7 דקות מהחזותי ברגל, 2 דקות באופניים. מתעסקת בגוף ובתנועה, בפיסול וברוח.

מנחם גולדנברג פילוסופיה למתקדמים;

4 הפרדוקסים של היצירה

(נ. 1968) פילוסוף. מייסד וחבר המסדר, חבר באנסמבל 209, עורך (משותף) של מעקף – כתב עת למחול, מיצג ותיאטרון ויזואלי. מרצה פופולרי לפילוסופיה ותרבות מערב, וכותב פורה בתחום המטאפיזיקה של הפעולה היוצרת.

מרסלו פילבסקי מוסיקה

למד הלחנה וניצוח תזמורת באוניברסיטה העברית. בארגנטינה, ומוסיקולוגיה באוניברסיטה העברית. היום מרצה ומנצח על תזמורות נוער והרכבים של מוסיקה קאמרית ו-jazz. משנת 2008 הוא מרכז את המסלול למוסיקה ופסקול לסרטים במכללה האקדמית ספיר. מלחין ומנהל מוסיקלי של הצגות תיאטרון המשתתפות בפסטיבלים בינלאומיים רבים בארץ ובחו"ל, וכמו כן הלחין מוסיקה למספר רב של סרטים.

נאוה פרנקל בימוי עכשווי

(ירושלים, 1979) אמנית פרפורמנס, וכותבת לבמה. מאז סיום לימודיה בבית הספר לתיאטרון חזותי בירושלים, בשנת 2008, היא אחת היוצרות הפוריות בשדה התיאטרון העכשווי הישראלי. יצירותיה פואטיות, ומשלבות בין משחק מילים מורכב, מבנים כוראוגרפיים עליזים, וכלי אסתטיקה המתנדנדים באלגנטיות בין הקדוש לבין הארצי. בין עבודותיה: צמד עבודות הגלריה ,(2015) "לוויתן בים" (2015), "Down to Earth" וכן עבודות הבמה: "תנו לי נקודת משען ואזיז את "I Look After Learning" (2019), בדור הארץ" (2014), "עץ כף היד" (2015), "Songs" (2015), "כללים ומעשי קונדס" (2012), "עכשיו ולעולם לא" (2011), "הנוטה למות" (2010). עבודותיה מוצגות בישראל באופן רציף, וכמו כן הופיעו בגרמניה, איטליה, צ'כיה, צרפת, אנגליה והולנד. בעלת תואר ראשון בפסיכולוגיה ופילוסופיה. לצד עבודתה האמנותית היא מורה לבימוי עכשווי

ולפרפורמנס בביה"ס לתיאטרון חזותי, ובמוסדות גבוהים שונים למחול, אמנות פלסטית וסאונד.

ניר שאולוף המופע המודרני;

היסטוריה ועתיד התיאטרון

אמן ויוצר תיאטרון. עבודותיו נעות בין פרפורמנס, סאונד, וידאו וטקסט, ומוצגות בחללי תיאטרון ואמנות בארץ ובעולם. בוגר לימודי תואר ראשון ושני מאוניברסיטת תל אביב. עבודותיו הוצגו בין היתר במוזיאון באוהאוס דסאו, מוזונטורם פרנקפורט, מוזיאון תל אביב, גסנראלה ציריך, רוהרטריאנלה, שוואנקהאלה ברמן, רדינג אינטרנשיונל, עונת התרבות ירושלים, מוזיאון בת ים ועוד.

נעמה ערד סטודיו לאמנות פלסטית

(נ. 1985) פסלת ואמנית מיצב החיה ועובדת בתל אביב. עבודותיה עסוקות בפירוק והרכבה מחדש של מבנים שונים של כוח. בעבודותיה מחפשת ערד לבחון מחדש את הרעיונות והארטיפקטים התרבותיים אשר קיבלה בירושה וכן לתהות על קנקנה של הנפש האנושית, כפי שזו משתקפת בחומרים ובדימויים שמסביבה. הנושאים אותם חוקרת ערד בעבודותיה נעים בין היסטוריה, ארכיטקטורה, עבודה, גוף, מגדר ושפה. נעמה ערד הא זוכת פרס משרד התרבות והספורט לאמן הצעיר לשנת 2017 וכן זוכת מלגת אינגבורג בכמן, מיסודו של אנסלם קיפר לשנת 2015. בעלת AFA בפיסול מבית הספר של המכון לאמנות בשיקגו, בצלאל, ירושלים.

עדה רימון חשיבה קולנועית ויסורות בעריכה

אנימטורית ועורכת עצמאית. בוגרת המחלקה לאמנויות המסך בצלאל. גרה ועובדת בחיפה. יוצרת יחד עם אופק שמר סרטים קצרים בעירוב טכניקות חומריות ודיגיטליות. הסרטים הוצגו בפסטיבלים ותערוכות בארץ ובעולם.

עומר שיזף תאורה למופע עכשווי

(נ. 1982) אמן ומעצב תאורה, בוגר תואר ראשון מאוניברסיטת תלאביב בספרות ופילוסופיה ותואר שני באמנות מבצלאל. הציג בתערוכות רבות, בין היתר בגלריה טריומפ מוסקבה, סדנאות האמנים, מוזיאון תל אביב, אטלייה שמי ועוד. כמעצב תאורה פיתח שפה יחודית לתאורה במחול ובתיאטרון העכשיוי ועבד עם יוצרים רבים בארץ ובעולם ביניהם: להקת בת שבע, יסמין גודר, רועי אסף, נטע ברזילי, פרויקט המחול של אל איי, האופרה של גוטנבורג ועוד. מורה באקדמיה למחול ולמוזיקה ובבית הספר לתיאטרון חזותי.

ד"ר עידית סוסליק מבוא עיוני לתנועה

עכשווית במחול

מרצה בבית הספר לתיאטרון חזותי ובמכללת סמינר הקיבוצים: תולדות המחול, אמנות וחברה, מחול אתני וישראלי, וביקורת הערכה ושיפוט במחול. מחקריה מתמקדים באסתטיקה של גוף ומחול, ובניתוח שפת המופע במחול ובתיאטרון בהקשרים אמנותיים ותרבותיים עכשוויים, והם מוצגים בכנסים ומפורסמים בכתבי עת בארץ ובעולם. בעבר היתה מבקרת המחול והתיאטרון של עכבר העיר וכיום כותבת בפלטפורמה העצמאית שהקימה, 'העין העכשווית', מתוך רצון להציע התבוננות רחבה ומרחיבה על מופעי במה עכשוויים, ולהנגיש אותם לקהל מגוון. חברת ועדת ההיגוי של האגודה הישראלית לחקר המחול.

עמית דרורי תיאטרון חזיונות

מנהל אמנותי ומנכ"ל הזירה (מאז 2017), במאי, ומעצב חלל. בוגר ביה"ס לתיאטרון חזותי (2001), מלמד בביה"ס משנת 2006. חבר הועדה האמנותית בפסטיבל בתים לאמנות ותיאטרון רחוב (17–2015). בעבודתו דרורי יוצר מופע חי אינטנסיבי ופיוטי המבוסס על פרפורמרים אנושיים הפועלים לצד האובייקטים רובוטיים הנבנים בעבודת יד ייחודית.

דרורי יוצר בעבודתו נופים של טבע מלאכותי. שבו מתקיימים מתחים מיתיים ביז התודעה האנושית, הטכנולוגיה והטבע. עבודותיו מבוססות על תהליכי פיתוח ארוכים, והפקות בינ"ל משותפות. עבודתו זכתה להכרה רחבה בארץ ובעולם ועבודותיו הוצגו במעל 20 מדינות. ביניהז מרכז הברביקן בלונדון, פסטיבל נורדרזון לפרפורמנס בגרונינגז, הולנד ופסטיבל טייפי לאמנות, - טיוואן. בין עבודותיו: קופים 2018, סוואנה נוף מדומיין 2011, אורלנדו 2009, גוליבר 2007, טרמינל 2006. כמעצב במה עבד עם היוצרים אופירה הניג (זוז, אתה מסתיר לי את השמש, גשם שחור), סער מגל (Hacking Wagner), עמיר קליגר (4:48 פסיכוזה), נאוה פרנקל (עץ כף היד), נעמי יואלי (השולחז) ואחרים. דרורי עיצב בובות להפקה עורי בבימויו של אורי דרומר (2002),

עמית מן צילום סטילס; הפריים כאמצעי ביטוי

ועיצב חלל לאנסמבל מיסטריה (2000). זוכה פרס

(נ. 1970) צלם. גר ופועל בירושלים עובד עם פורמטים אנלוגיים ודיגיטליים. מלמד בביה"ס לתיאטרון חזותי, ומשמש כצלם ביה"ס. עבודותיו מוצגות בתערוכות, חללי תצוגה וספרים בארץ ובעולם.

עתליה ישראלי–נבו פרפורמנס:

היסטוריה ותיאוריה

רוזנבלום 2010.

סוציולוגית ביקורתית שעוסקת במגדר ומיניות, טמפורליות ושארות טרנסג'נדריות, וההשקה שבין ההיסטוריה והסוציולוגיה של הגוף. היא בעלת תואר שני מהמחלקה לסוציולוגיה ואנתרופולוגיה באוניברסיטת בן-גוריון בנגב, ובנוסף לבית הספר לתיאטרון חזותי מלמדת בבן-גוריון, במכללת מנשר לאמנות ובגראז' מכינה קדם אקדמית לאמנויות. עתליה היא פעילה טרנסית וקווירית, מנהלת אמנותית-שותפה של פסטיבל הפורנוקווירי "שיערות ברגליים", וחברה

בקולקטיב הקולנוע הקווירי "קוורת". הופיעה על במות דראג ופרפורמנס שונות, וכיום עובדת על מופע חדש.

ציפי וייצמן תולדות האמנות

אמנות. אמנות! אמנות? מלמדת ולומדת אופני התבוננות, דרכי ראייה וקריאה. במסע משותף עם הסטודנטים/ות; בדרכים המצטלבות בין תולדות האמנות, ההיסטוריה החדשה של האמנות, ותאוריה של האמנות; על הקשריהן התרבותיים, הפוליטיים והסגנוניים לבין התנסויותיהם/ן היצירתיות.

רות וידר מגן קול

עוסקת מזה 25 שנה ביצירת מוסיקה קולית ותיאטרון המגדירים שימושים חדשניים לקול. פיתחה טכניקות ייחודיות לעבודה עם קול ביחס לשפה וגוף, כפיסול בחללים הפנים-גופיים ובחללים חיצונים עד האין סוף. הוזמנה פעמיים להופיע לפני הדלאי לאמה. הופיעה בפסטיבלים למוסיקה ותיאטרון בהודו, קוריאה, רוסיה, תאילנד למוסיקה ותיאטרון בהודו, קוריאה, רוסיה, תאילנד אלבומים שזכו לשבחי המבקרים – 'אין זוהר' עם 'סאונדס טרו' SOUNDS TRUE בארצות הברית ו"כדאייל שבתא" אם הנגן מארק אליהו. מופיעה ומעבירה סדנאות בארץ ובחו'ל.

שגית מזמר אמנות פלסטית

אמנית ואוצרת. פסיכולוגית בהכשרתה, מלמדת בבית הספר לתיאטרון חזותי, ובאקדמיה לאמנויות בצלאל. הקימה וניהלה אמנותית (יחד עם ד"ר רועי ברנד) את "יפו 23", מרכז לאמנות ומחקר של בצלאל בירושלים. אצרה את תוכנית הרודינסי The Curfew tower בצפון אירלנד בין השנים עובדת כאמנית-חוקרת, במרכז לאמנות ומחקר מעמותה, על מיצב-דוקומנטרי העוסק בהתמכרות לאופיאטים בישראל ובאזור. במקביל, עוברת הכשרה כמטפלת בשיטתו של גאבור מאטה

(Compassionate Inquiry), ומקדמת את עבודתו ותרגום כתביו בישראל.

שלי פלמון תנועה פעולה

(נ. 1977, חיפה) רקדתי בלהקתם של ליאת דרור וניר בן גל, אני כוריאוגרפית ורקדנית, בוגרת בית הספר לתיאטרון חזותי והאקדמיה למוזיקה ולמחול בירושלים. בימים אלה אני מחפשת לתפוס בעבודתי את ההרגשה של ריקוד כמספרת סיפור אך יחד עם זה אני שואפת לקיים את הריקוד שלי כשהוא אחוז בהכרת ההפשטה, כמארג של מסה, צורה, חומר והחלל שביניהם. יצרתי עבודות מחול, מיצג, ווידאודנס שהשתתפו בין היתר ב'א-ז'נאר', לקולנוע נסיוני של פסטיבל הסרטים בירושלים ובפסטיבל 'ריקודי חדר'.

תמי לבוביץ בין מחול לכוריאוגרפיה

כוריאוגרפית, מורה ומעצבת תלבושות. בוגרת בית הספר לתיאטרון חזותי לשנת 2007. עבודותיה מציבות את הגוף החי באזורים שבין מחול, פרפורמנס ואמנות חזותית. בשנים האחרונות תמי מפתחת עבודות שיוצאות מסביבת אולם התיאטרון, הן נמשכות משך זמן ארוך יותר ויש להן חיבור עם קהילה וסביבה מסוימות. סדרת עבודות אלו הן חלק מתהליך עבודה מתמשך בו תמי מעוניינת ליצור עבודת מחול שהיא מרחב בלתי אמצעי בתוכו מתארח הקהל.

עדי מיה שמולביץ Adee Mia Shmulewitz

ימים יגידו

Only Time Will Tell

מארצות רחוקות אחרי המלחמות מתוך המסכים הנה הם באים.

אל תראו אותם ככה,

הם מפחדים

שיתפסו קרים על חם

אם ישאלו איפה הנשמה,

אוי ואבוי להם.

בזמנו זה היה מקובל

בימינו כבר אין לזה צורה.

אולי הפעם

הם יפתחו את הפה והופה

יצא הלב

מה אם רגע לפני שצריך ללכת הביתה

נצליח להתקרב?

הלילה יבוא,

?הישועה איתו

From faraway lands

after the wars

from inside the screens

here they come.

Don't see them like that

they are afraid

to be caught out cold red-handed

if someone asks where's the soul,

it's game over.

At the time it was acceptable nowadays, it is no longer done.

Maybe this time

they will open their mouth and there it is

the heart comes out

what if a moment before we need to go home

we can get closer?

the night will come,

and with it salvation?

מנחה: גיא גוטמן משתתפים: עדי שמולביץ, אביב קשת ויובל שטיינברג מפיקה ובמאית שותפה: נועה פרידמן תאורה ועיצוב חלל: נעה יצחקי

תודה מיוחדת לגיא גוטמן, מאיה לוי, נעמי שלו, איהב פרוך, והכיתה שלי Guidance: Guy Gutman
Participants: Adee Shmulewitz,
Aviv Keshet, Yuval Steinberg
Producer and co-director:
Noa Friedman
Lighting and space design: Noa Itzhaki

Special thanks to Guy Gutman, Maya Levy, Naomi Shalev, Ihab Froukh, and my class

על קרקע מוזרת

מוזיאון "מן השורש" הוקם בשנת 2040 כדי לאפשר לציבור הישראלי חווית עיבוד לטראומה הלאומית. המוזיאון עוקב אחרי המשבר האקולוגי–כלכלי אליו נקלעה המדינה בעקבות זיהום קרקע חמור או בשמו המדעי "קרקע מוזרת", שנגרם כתוצאה מהנטיעות ב-100 השנים האחרונות של זני עצים לא מקומיים. בעזרת קטעי ארכיון ועיתונות, ממצאים ארכיאולוגים גנובים, חזיונות אור קוליים נבואיים ועדויות בלתי מהימנות, מנסה המוזיאון לפרוש את מורכבות הקשר

המוזיאון כולל תצוגות קבע מרשימות: גדם הברוש שנטע הרצל במבשרת ציון בשנת 1898, פוחלץ משומר של פטריית הכפריזינה, מכלאת נמלים בתוך דוגמיות "קרקע מוזרת" שנלקחה מעמק החולה זכרונו לברכה ועוד הפתעות.

הסיור בתיאום מראש בלבד ונמשך כ–30 דקות. הסיור מתבצע בקבוצות של עד 20 איש (מבקרים בודדים ישולבו בקבוצות אך ישארו בודדים לנצח).

:למידע נוסף

כתובת: ירושלים, יד חרוצים 3

טלפון: 5600809-03 5608624-03

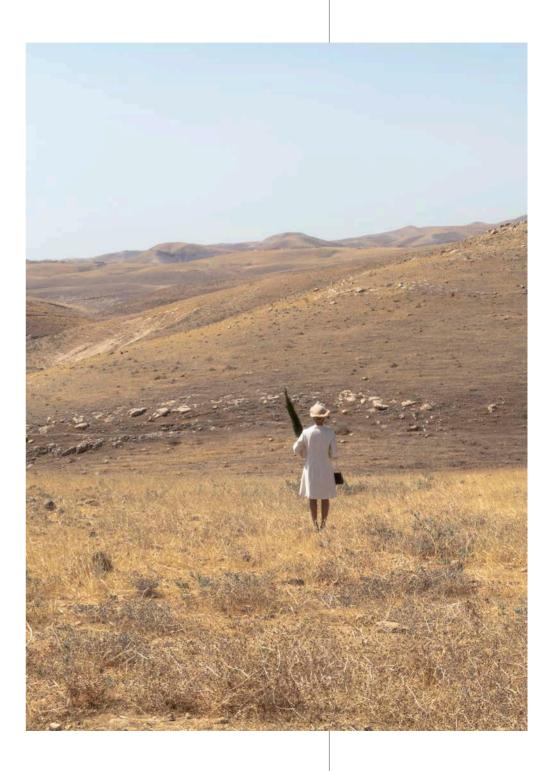
shoresh_museum@mod.gov.il :דוא"ל

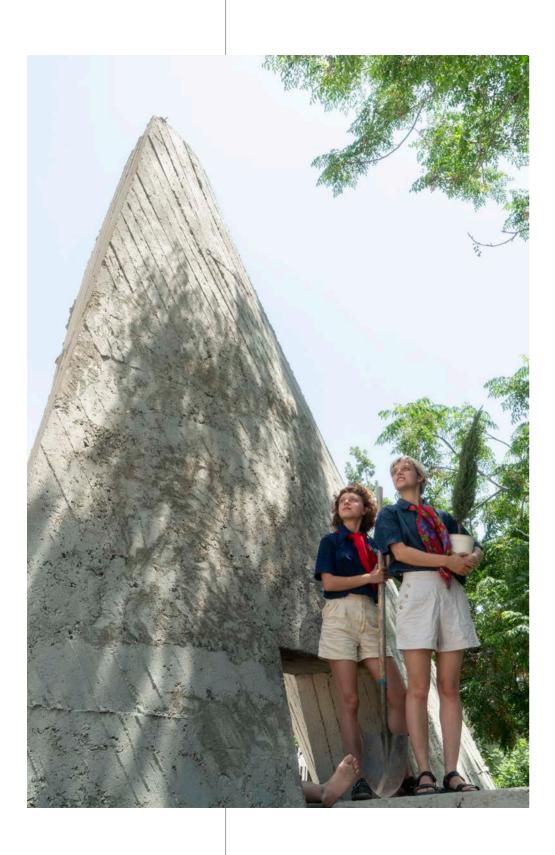
02:00-01:30 ,'ה - ה', הביקור: יום א'

מחיר כרטיס כניסה:

משתתפות: צוף קחתא, דניאלה שלצר אלכסנדרוביץ/, סיון שלצר אלכסנדרוביץ' מפיקה: ענבל האקר מעצבת תלבושות: ניצן ברק מעצב תאורה: עודד קוממי צוות טכני: גיא שטיינברוך הלחנה: עדן כהן

תודות: כרמל בר, מאיה לוי וגיא גוטמן על הליווי. נדב יודקוביץ׳ על תמיכה בשיגעון, איהב, גדעון ודניאל על העזרה, ולכיתה ד׳ על כל הדרך.

On Estranged Soil

From the Root Museum was established in 2040 to offer the Israeli public an experience of processing national trauma. The museum follows the financial–ecological crisis that engulfed the country in the wake of a critical soil contamination – or in its scientific name, "estranged soil" – caused by planting non–indigenous trees over the last 100 years. Using archive and media footage, stolen archeological findings, prophetic audiovisual spectacles and unreliable testimonies, the museum attempts to unfold the complexity of my relationship with the place in which I was born and raised.

The museum features impressive permanent displays: the tree stump of the cypress that Herzl planted in Mevaseret Zion in 1898, a canned taxidermy of the Capricina mushroom, an ant pen in an "estranged soil" samples taken from the Hula Valley, may it rest in peace, and other surprises.

The 30 min. tour is by appointment only.

The tour takes place in groups of up to 20 people (individual visitors will be attached to groups but will remain lonely forever).

Information

Address: 3 Yad Harutzim, Jerusalem

Tel: 03-5608624 03-5600809

Email: shoresh_museum@mod.gov.il

Open: Sun-Thur. 01:30-02:00

Ticket price:

Performers: Tsuf Kachta,
Daniela Shelzer Alexandrovitch,
Sivan Shelzer Alexandrovitch
Producer: Inbal Haker
Lighting design: Oded Komemi
Custom design: Nitzan barak
Composer: Eden Cohen
Technical support: Guy Steinbruch

Thank you to: Guy Gutman,
Maya Levy, and Carmel Bar
for the accompaniment.
Nadav Yudcovic for supporting the
madness. Ihab, Gideon and Daniel for
the help, and to my class for the path.

Black threads

חוטים שחורים שערות שחורות שורשים שחורים עקורים ומפוחמים. לילדה המשוגעת הזאת יש זקן ארוך כמו ההיסטוריה פעם זה היה קרקס פריק שואו בובות על חוטים והיא חבשה קסדה ויצאה אל העולם כמו שהיא מופרעת פרועת שיער עם כוכבים בעיניים וריר בצד הפה.

black hairs black roots uprooted and charred. This crazy girl has a beard as long as history itself it used to be a circus a freak show puppets on strings and she put on a helmet and went out into the world just like that messed up wild haired stars in her eyes and spittle in the corners of her mouth.

Guidence: Natalie Igor Dobkin Team: Coral Guedj, Joë Grepinet, Julian Maswadeh, Guy Tepper, Noa Halfi Producer: Judy Adini

Thank you to: Natalie Igor Dobkin, Dori Choen Forster, Aviv Pollins, Amit drori, Ihab Faruk, Guy Gutman, May Zarhy, Gidon Levy, Daniel Paley, Yael Federman, Anat Hendelsman, Michal Greenfield, Hadar Shaham.

מנחה: נטלי איגור דבקין צוות: קורל גדג', מארה יעבץ, גבריאלה חזון, ,Joë Grepinet ,Julian Maswadeh גיא טפר, נועה חלפי מפיקה: ג'ודי עדיני

תודות: דורי כהן פורסטר, איהב פרוך, גדעון לוי, גיא גוטמן, מאי זרחי, אביב פולינס, עמית דרורי, דניאל פלאי, יעל פדרמן, ענת הנדלסמן, מיכל גרינפלד, הדר שחם.

סונטת שכחה

בכל צעד העולם מתפרק עוד קצת. לידי יושבת הדובה הגדולה ושואלת אם הספקתי לראות את מה שחלף על פני. אנחנו יושבות על גבו של העולם ותוהות: איך מחזיקים את כל זה

> בכל פעם שאני לוחשת את המילה : 'נצח' מתרחק ההווה מהגוף שלי במהירות של מטאור.

הנחיה: גיא גוטמן מפיקה: שירה סנדיק פרפורמריות שותפות: דורי כהן פורסטר, אחינועם מנדלסון, משי אולינקי, יעל וייס ונעה יצחקי. צוות טכני: נעמי לודשטיין, שרה סיגל

תודות:

ונתנאל קפקא

למאיה לוי וגיא גוטמן,
אתם השראה עבורי.
אתם השראה עבורי.
לסיגל נטף, מירב פלג, עמית מן,
עדי כהנא, גיא שרף, מירב בן דוה,
רות וידר, עומר שיזף, נאוה פרנקל,
יונתן לוי, תמי לבוביץ' וכל מורי החזותי
על התענוג שבלימוד. לגדעון לוי ודניאל פלאי
על כל העזרה. לאנטיה קורדס
ואלונה אפקריאן. לשירה סנדיק, על הנדיבות,
הרגישות והמסירות. את מתנה.
תודה לברמל בר, לעמית דרורי,
תודה לברמל בר, לעמית דרורי,

תודה מיוחדת לאיהב פרוך, על הלב, והנתינה האינסופית. ליצרנית הדגים המסורה שיצרה גם אותי: חגית אמויאל. למשפחתי. לכיתה המופלאה שלי על שותפות כנה וחברות עמוקה. אני אוהבת אתכן. לעמרי, שאתה איתי לבל אורך המסע. לבית הספר לתיאטרון חזותי שהייתם לי לבית.

> 'היו שלום, ותודה על הדגים.'

Oblivion Sonnet

With each step, the world breaks down some more. Sitting next to me, the Great Bear asks if I got to see what passed me by.

We are sitting on the back of the world and wonder: How do we grasp it all

Whenever I whisper the word "eternity," the present moves away from my body at a meteoric speed.

Guidance: Guy Gutman
Produced by Shira Sandik
Co-created and performed by
Dori Cohen Forster,
Achinoam Mendelson,
Meshi Olinky, Yael Weiss &
Noa Itzhaki
Technical crew: Naomi Lootsteen,
Sara Siegel and Netanel Kafka

Thank you To Guy Gutman and Maya Levy, you are an inspiration. To Sigal Nataf, Merav Peleg, Amit Mann, Adi Kahana, Gai Sherf, Merav Ben David, Ruth Weider, Omer Shizaf, Nava Frenkel, Yonatan Levy, Tami Lebovits, and all the teachers of SVT for the pleasure of learning. To Daniel Paley and Gidon Levy for all the help. To Antje Cordes, Alona Apkarian. To Shira Sendik for your generosity, sensitivity, and dedication. You are a gift. Thank you to Carmel Bar, Amit Drori, Yaron Sendik for helping the engineering of a big dream.

Special thanks to Ihab Froukh, for the heart and the endless kindness. To the dedicated fish-maker who also made me, Hagit Amoyal.

To my family. To my wonderful class for the real companionship and deep friendship. I love you.

To Omri Gaiger, for being with me throughout the journey.

To the School of Visual Theatre for being my home.

"So long, and thank you for all the fish"

If We Only Knew How to Play

Girls Just Want To just to have to girls they have girls all they want to have to have some girls just want to want girls they really want to have some but girls they want it all that's all just to have

Guidance: Tomer Damsky, Guy Gutman Beloved participants and partners on the journey: Nitzan Barak, Einat Segev, Sara Siegel, Judy Adini Producer, confidant, and true friend: Aviv Keshet Team: Shira Sendik, Fadi Murad, Naomi Lootsteen, Leore Fisch

Warm and heartfelt thanks to all the people without whom this would not have happened! To Guy Gutman and Tomer Damsky for the faith, guidance and close accompaniment even during the difficult days of Covid-19. To Ihab Froukh for the endless help in making dreams come true. To Merav Peleg, Sigal Nataf, and Maya Levy, the amazing women without whom nothing would have happened. To Amit Mann for the patience and sensitivity. To Carmel Bar, Daniel Paley, and Gideon Levy for the help and guidance in the construction of the objects. To Guy Vatkin for holding my hand throughout this journey, my supporting family, and my wonderful C L A S S for four crazy years, thanks to whom I rediscovered myself.

הנחייה: תומר דמסקי, גיא גוטמן משתתפות ושותפות אהובות למסע: ניצן ברק, עינת שגב, שרה סיגל, ג'ודי עדיני

מפיקה, מלווה וחברה אמיצה: אביב קשת צוות: שירה סנדיק, פאדי מורד,

נעמי לושטיין, ליאור פיש

תודות חמות ומרגשות מכל הלב לאנשים שבלעדיהם זה לא היה קורה! לגיא גוטמן ותומר דמסקי על האמונה, ההדרכה והליווי הצמוד גם בימי הקורונה הקשים. איהב פרוך על העזרה האינסופית בהגשמת חלומות. מירב פלג, סיגל נטף, ומאיה לוי הנשים המדהימות שבלעדיהן שום דבר לא

לעמית מן על הסבלנות והרגישות. כרמל בר, דניאל פלאי, וגדעון לוי על העזרה והייעוץ בבניית האובייקטים. לגיא ותקין על החזקת היד לאורך כל הדרך, המשפחה התומכת וה כ י ת ה הקסומה שלי במשך 4 שנים משוגעות, שבזכותם גיליתי את עצמי מחדש.

פעלולים

השתלשלות אירועים מקרית מאפשרת לנו לפגוש בבמה המורכבת מחתיכות קטנות, נהפוך לפועליה ונשא אותה על ראשנו כמו תכשיט.

> נתפוס תאוצה בעזרת קיר המעמיד פני רצפה, נפצח בקונצרט המוקדש לאחורי הקלעים נרוץ אל עבר קווי אופק פיקטיביים.

נשייט אל החלל החיצון ונבחן את כוח הכבידה. משם, כדור הארץ נראה אפוף להבות אש.

> אנחנו, חבורה להקה, זן מרדן ופרוע .

הנחיה: גיא גוטמן, נאוה פרנקל פרפורמרים שותפים: אורי זמיר, שלום גיל, גל אמויאל סאונד ותופים: רון שסקין עיצוב תאורה: עודד קוממי, לילה רומא ויסלברג מפיקה: עינת שגב

תודה: מאיה לוי, נאוה פרנקל, מנחם גולדנברג, גיא גוטמן, עמית מן, איהב פרוך, עינת שגב, שחר אור, משי אולינקי, אלה קנטי, אמיתי שולמן, אריאל סרני בראון, רזיה, אייל, אנה ודן ויסלברג. למורי בית הספר שלימדו בנדיבות דברים חשובים, לביתה שלי שחלקה אינסוף רגעים מרגשים ולכל אנשי התיאטרון החזותי שנכנסו לי עמוק עמוק אל תוך הלב.

Tricks

Random turn of events

allows us to encounter a stage made up of small pieces, we will become its workers and carry it on our heads like a piece of jewelry. We'll get momentum with the help of a wall pretending it's the floor

we'll start a concert dedicated to backstage we'll run towards fictitious horizons.

We'll sail to outer space and examine gravity.

From there, the Earth seems engulfed in flames of fire.

We are,

a pack, a group, a rebellious and wild breed.

Guidance: Guy Gutman,
Nava Frankel
Performers: Uri Zamir, Gal Amoyal,
Shalom Gil, Lilla Roma Weisselberg
Sound and drums: Ron Sheskin
Lighting design: Oded Kommi,
Lilla Roma Weissberg
Producer: Einat Segev

Special thanks to Maya Levy,
Nava Frankel, Guy Gutman
Menahem Goldenberg, Amit Mann,
Ihab Froukh, Einat Segev,
Shahar Or, Meshi Olinky,
Ella Cantti, Amitay Shulman,
Ariel Sereni Brown, Razia, Eyal,
Ana and Dan Weisselberg.

To the school teachers who have generously taught important things, to my class who shared endless exciting moments, and to all the visual theatre people who have entered deep into my soul

בבת אחת כל החיות

"עתה הנה הוא ניצב, זה האדם נטול המיתוס, בין כל העידנים שעברו, והוא מזה ברעב, מפשפש ומחטט למצוא שורשים, גם אם ייאלץ לשם כך לחפור בעתיקי עתיקות מרוחקים ביותר." (ניטשה, הולדת הטרגדיה)

אני רושמת. מתייצבת שוב להשחיר את הדף, לגרוף את הלבן הסמיך, למשוך בתוכו קו. אני עוצרת ופושטת מעליי את לבוש התקופה, עושה שלום רק עם העפרונות והדפים. מהשיחה שנשברת על הדף אני דולה סימנים שאני והעיפרון הסכמנו עליהם. העיפרון מהיר והיד דוהרת, מבקשת להספיק את הקווים של כל מה שפראי, להגיע איתם עד ראשית התור, אל ההתחלה.

All the Animals at Once

"And now the man without a myth stands there, eternally hungry, in the midst of all past ages, rummaging around and digging as he looks for roots, even if he has to shovel for them in the most remote ancient times."

(Nietzsche, The Birth of Tragedy)

I draw. Report to blacken the page, scoop the thick white, pull a line through it. I stop and take off the cloak of the era, make peace only with the pencils and paper. From the conversation that breaks on the page, I extract the signs that I and the pencil agreed on. The pencil is fast and the hand gallops, wishing to seize the lines of everything that's wild, ride them to the front of the line, to the beginning. To win first, the love of the wild animals.

Guidance: Guy Gutman, Sagit Mezamer

Producer: Shira Marek

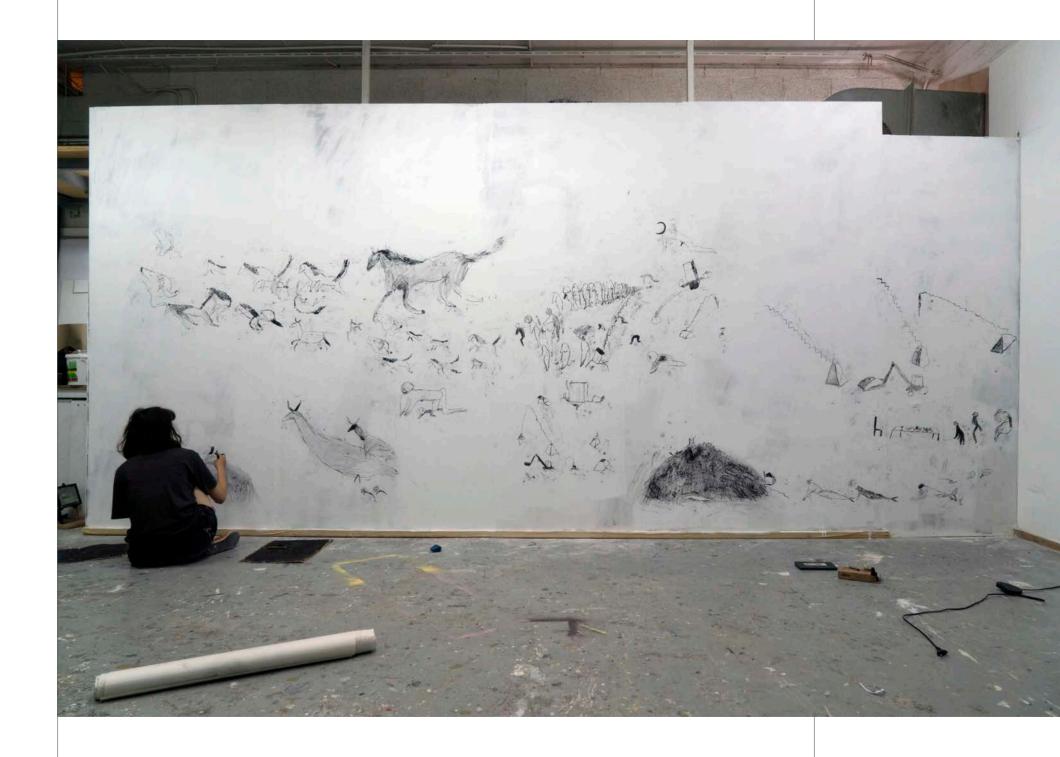
Crew: Netanel Kafka, Nitzan Barak

Thank you, dear Shira for the keen eyes and attentiveness To the technical team: Ihab Daniel and Gideon - a big thank you for all the help. Thanks to Sagit Mezamer, Guy Gutman, Talia Keinan, Maya Levy, Sigal Nataf, Omer Sheizaf, Amit Mann. Thank you to everyone who carried, fastened, and painted. To my class, who raised me with patience and love. To Gal and Omri for the home you offered me so generously. To my dear family. In Or - thank you for being with and by me.

הנחייה: גיא גוטמן, שגית מזמר מפיקה: שירה מרק צוות: נתנאל קפקא, ניצן ברק

תודה לשירה היקרה על העיניים
החדות וההקשבה הקרובה.
לצוות הטכני– איהאב, דניאל וגדעון–
תודה גדולה על כל העזרה.
תודה לשגית מזמר, לגיא גוטמן,
לטליה קינן, למאיה לוי, לסיגל נטף,
לעומר שיזף, לעמית מן. תודה לכל
מי שסחב, הבריג וצבע. לכיתה שלי
שגידלתן אותי בסבלנות ואהבה.
לגל ועומרי על הבית שהצעתם לי
בנדיבות. למשפחה שלי היקרה.
לאור– תודה שאתה כל כך איתי.

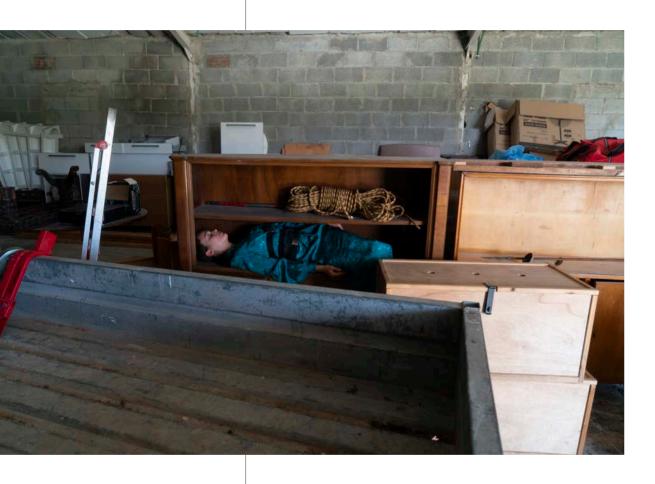
deadline

במחסן בחצר מאוחסנים חפצים, תנועות ורגעים הם צוברים אבק יקר והם אינם למסירה השופט העליון שומר על הפתחים משכיב אותם לישון בלי להזיז, כדי לתת לאבק להצטבר ולערכם לעלות מדי פעם אני חוזרת לבקר מודדת ומתפעלת בזהירות הם הורחקו מהבית אבל מוחזקים קרוב ליום שההצגה תעלה שוב אתם רכוש שלי אני לוחשת אנחנו רק בשבילך הם עונים רק תגידי הו! רק תגידי יום יום מבינה שהרגע עבר לזוז לעשות מעשה להתחייב לדרך שמובילה לשום דבר לא אקח את הסיכון מחכה שיעבור הזמן וישאיר לי פחות ופחות ברירה הבחירות יהפכו מוגבלות לא יהיה מקום לדמיון ואז אוכל להתחיל

הנחיה: גיא גוטמן משתתפות: משי אולינקי, שני ארזי ליווי: דנה חזן

תודות: מישקה ניר איש שלום, מאיה לוי, נאוה פרנקל, רונן אולינקי, הילה גולן, יובל שטיינברג, איהב פרוך, עומר שיוף, ניר שאולוף, עמית מן, לילה ויסלברג, הראל וחניש ,דן זוארץ, נינה טראוב ועדילי ליברמן

Deadline

Objects, movements, and moments are stored in the backyard storage

They gather precious dust, and they are for keeping The supreme judge guards the openings

Puts them to sleep
Without moving, so that the dust can accumulate and their value can go up

From time to time I come back for a visit, carefully surveying and admiring

They were removed from the house but are kept close by for the day the show reopens

You are my property I whisper

We are just for you they answer

Just say oh! just say

Every passing day, understanding that the moment is gone Move, do something

Commit to the path leading to nothing

I will not take that risk

Waiting for time to go by and leave me less and less options Options will be limited

There will be no room for the imagination

Then I could start

Guidance: Guy Gutman Participant: Meshi Olinki, Shani Arazi Artistic accompaniment: Dana Hazan

Special thanks to Maya Levy,
Nava Frankel, Menahem Goldenberg,
Hilla Golan, Guy Gutman,
Amit Mann, Ihab Froukh,
Nir Ish-shalom, Ronen Olinky,
Harel Wahnich, Adili Liberman,
Lilla Weisselberg, Nina Traub,
Nir Shauloff, Dan Zoaretz

הקץ לקפיטליזם, זוהי משאלת לב פנימית ואמונה שיכול להיות כאז טוב יותר.

שנולדה מרצון למאבק ושינוי...

העובש הוא המצע שדרכו רבים מהצמחים מתקשרים, מערכת של אינספור זרמי מידע ומינרלים, לפעמים אם נשים לב אפשר לראות בצמתי תקשורת אלה הופעתם של נבגים קסומים שמכילים בתוכם ידע קדום.

בני אדם מתקשרים בעיקר דרך חשמל ואינטרנט משני התודעה הגדולים של זמננו, בעודי ממשיך לצרוך את חוויותי בעולם כדור הארץ, מביט אל עבר אותן נקודות חופש וסבל, מוות וחיים. העובש נמצא מתחת לרדאר. צמיחה של משהו חדש.

לקחתי טכנולוגיה אנושית קדומה של אריגה וקליעה

במשך חיים שלמים אני מנסה לעצור את הקפיטליזם. הנה, זוהי ההפרעה הקטנה שלי.

הקץ לקפיטליזם – עובש

הקץ לקפיטליזם, זו הזיה פוסט אפוקליפטית שמצויירת באסתטיקה של זיכרון ובריאה מחודשת. הקץ לקפיטליזם, היא לא אוטופיה ולא דיסטופיה. הקץ לקפיטליזם, היא הפרעה מוחית וסביבתית

עובש אנושיות ורואה היווצרויות של כאוס ונסיון שליטה, נשכח מהיד שהאכילה אותו, העובש מאפשר אפשרויות

וניסיתי ליישם אותה על זבל התקשורת שלנו היום, זו הזמנה לשהייה בטבע ההיברידי שאליו אנו פוסעים בצעדי ענק, הזמנה לשבת מתחת לעץ ולהתבונן באור שמגיע אלינו דרך העלים, להביט מטה אל העובש ולצפות בקסם הפטריות, להביט על המיסליום האנושי וריזום הרעיונות הגדול המשפיע על כולנו.

The End of Capitalism - Mycelium

The end of capitalism is the wish and belief that things can be better here.

The end of capitalism is a post–apocalyptic hallucination painted with the aesthetics of memory and regeneration.

Nir Ish Shalom (Mishka)

The end to capitalism is neither utopia nor dystopia. The end of capitalism is a mental and environmental disorder born from the desire for struggle and change...

Mycelium is the substrate through which many plants communicate, a system of countless streams of information and minerals. If we pay attention, we can sometimes see in these intersections the emergence of magical spores that carry ancient knowledge.

Humans communicate primarily through electricity and the Internet, the two great mind-altering elements of our time. As I continue to consume my experiences in the earthly world, looking at these human mycelium nodes I see manifestations of chaos and attempts at control, freedom and suffering, death and life. Mycelium passes under the radar, forgotten by the hand that fed it, allowing something new to grow.

I took ancient human technology of weaving and tried to apply it to today's communications junk. This is an invitation to stay in the hybrid nature that we are rapidly approaching, an invitation to sit under a tree and watch the light coming through the leaves, look down at the mycelium and watch the magic of fungi, look at the human mycelium and the great rhizome of ideas that affects us all.

For a lifetime, I have been trying to stop capitalism. There you go, this is my little disorder.

Guidance: Guy Gutman and Omer Sheizaf

Thank you to the girls of my class who taught me about real sensitivity To Iahb, Gideon and Daniel for the technical support To Maya, Sigal, Merav and Adi To Nila my love and her family To Guy, Menahem, Amit, Alex, Yonatan, Nava, Omer and Amit To Omer, Or, Avishag and Fadi To all of the school students and teachers. To Dalia, Tal, Shay, to my family and my family of friends To Margaret Atwood and all sci-fi writers all over the world

הנחיה: עומר שיזף וגיא גוטמן

תודה: לבנות הכיתה שלי שלימדו אותי רגישות מהי. לאיהב, גדעון ודניאל על התמיכה הטכנית למאיה סיגל מירב ועדי לנילה אהובת ליבי ומשפחתה לגיא, מנחם, עמית, אלכס, יונתן, נאוה, עומר ועמית לעומר אור אבישג ופאדי לכל מורי ותלמידי בית הספר לכל מי שנתז לי כבלים לדליה טל ושי לכל המשפחה שלי ומשפחת החברים למרגרט אטווד וכל סופרי.ות המדע בדיוני באשר הם.ן.

מתחת לעור

אני כל כך הרבה דברים הפוטנציאל כל כך גדול יותר גדול ממני יותר גדול מהכל פוטנציאל הוא הדבר הכי גדול שקיים

> הנחייה: גיא גוטמן ליווי אומנותי וחברי: עודד קוממי מוזיקה: ניב לוי צוות: נעמי לוטשטיין, נועה פרידמן

תודה לכל מי שליווה, תמך, דיבר, חיזק ועזר לאורך כל ארבעת השנים.

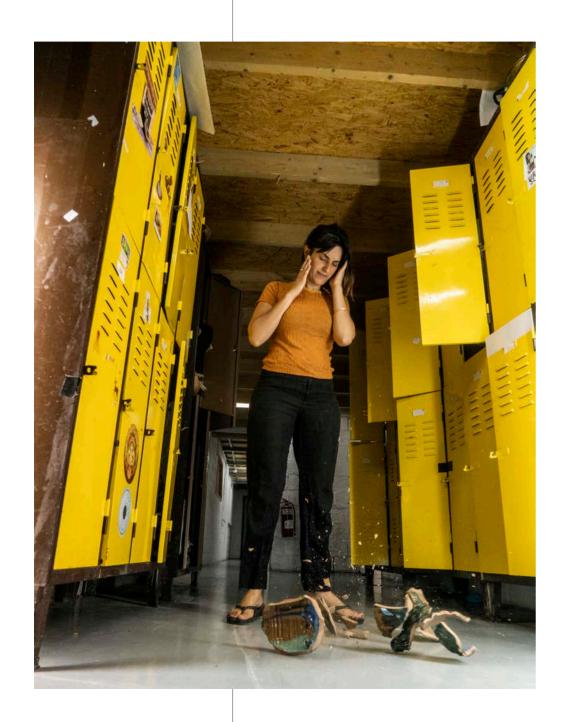
למאיה, סיגל ומירב הנשים המרגשות שמאחורי הכל. לעמית מן על הלב הענק. לגיא על ההדרכה הרגישה והקשובה. לכיתה המתוקה שלי. להורים שלי ולמוני.

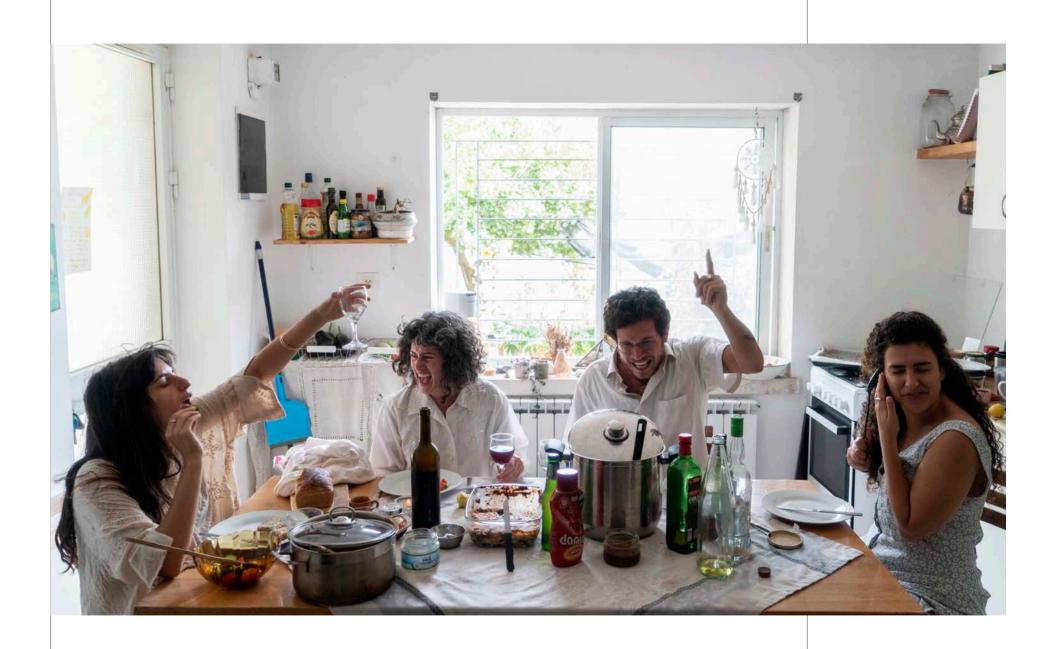
Under the Skin

I am so many things The potential is so big Bigger than me Bigger than anything Potential is the biggest thing there is

Guidance: Guy Gutman Artistic and personal accompaniment: Oded Komemi Music: Niv Levy Crew: Naomi Lootsteen, Noa Fridman

Thank you to everyone who accompanied, supported, talked, and helped throughout these four years. To Maya, Sigal, and Merav, the wonderful women behind it all. To Amit Mann for the big heart. To Guy for the sensitive and attentive guidance. To my sweet classmates. To my parents and to Muni.

Yocheved Ohayon

יוד וו כף בית דלת

וישנה עוד אישה שרצינו לדבר עליה אבל שכחנו את שמה ושכחנו את מראיה.

אנחנו זוכרות רק את הדברים האחרים. שהייתה במרחק של גוף אדם מפני האדמה. שקרבה ורחקה. שהלילה כיסה עליה והיום האיר אותה ודברים מעין אלו. זוהי האישה המדוייקת ביותר שאנחנו זוכרות. ועל כן אנחנו מתגעגעות אליה כל הימים ומפני שאיננו זוכרות את שמה הגעגועים גדולים יותר מכפי שאפשר לומר. האישה הזאת הולכת איתנו לכל מקום. ואלמלא היא היינו מתות משברון הלב. ואם הדברים האלה נדמים למישהי כהתחכמות שתבחן את עצמה.

. האישה הזאת היא גם גיבורה של המופע שאנחנו מופיעות עכשיו (ושל כל המופעים האחרים שהופענו). אילו זכרנו אותה לא היינו צריכות להופיע.

פראפראזה לטקסט של יואל הופמן מתוך הספר מצבי רוח

Yud Vay Chaf Beit Dalet

And there's another woman we wanted to talk about but we forgot her name and forgot her face. We only remember the other things. That she was a human body away from the earth. That she came closer and further away. That the night covered her and the day illuminated her and things like that. This is the most precise woman we can remember. And so we miss her all the time and because we can't remember her name, the longing is greater than we can put into words.

This woman goes with us everywhere. And if it weren't for her, we'd die of heartbreak. And if anyone feels that all this is too much, she should check herself.

This woman is also the heroine of the show we are performing now (and of all the other shows we have performed). If we remembered her, we would not have to perform.

Paraphrase of a text from Yoel Hoffmann's book Moods

Producer: Kaia Vinci Crew: Iggy Perry Peleg, Yuval Steinberg, Gabriella Hazon Photos: Amit Man Volumetric video shooting: Yonatan Manevich

Thank you to the teachers and those who helped me along the way: Maya Levy the perfect director and advisor, Guy Gutman, Ruth Vider, Omar Shizaf, Amit Drori, Hila Golan, Yuval Rimon, Nava Frankel, Orna, Eitan, Haim, Tzipi, Daphna, Idit, Yonatan. Menahem, May, Sheli, Tami Marselo and Gai - you are a huge part of my growth and my love for this field, for everything you have taught me all these years, thanks for the guidance and fine tuning. To Adi Kahana and Hilla Golan for guidance. To my class and friends at the school, for the supportive and inclusive environment, for the endless inspiration for artmaking and conversations.

To my friends Eden Mendes-flohr, Reut Shalev, Abigail Tzaddik, and Sara Siegel for the artistic and spiritual accompaniment.

To Shachaf, Inbar, Adar, Eric, and Yoav for the inspiration, love, advice, and for being my audience and my show in life. I love you so much.

מפיקה: קאיה וינצ'י צוות טכני: איגי פרי פלג, יובל שטיינברג, גבריאלה חזון תמונות: עמית מן וידאו תלת מימד: יונתן מנייביץ'

תודות למורים ולמי שעזרו לי לאורך
הדרך: מאיה לוי המנהלת והיועצת
המושלמת, גיא גוטמן, רות וידר,
עומר שיזף, עמית דרורי, יובל רימון,
נאוה פרנקל, אורנה, איתן, חיים, ציפי,
תמי, מרסלו וגיא שרף – אתם חלק
אדיר בצמיחה שלי ובאהבה שלי
לתחום, תודה על כל מה שלימדתם
אותי כל השנים, תודה על העצות
ההכוונות והדיוקים.
גם להילה גולן ועדי כהנא על ההכוונה.

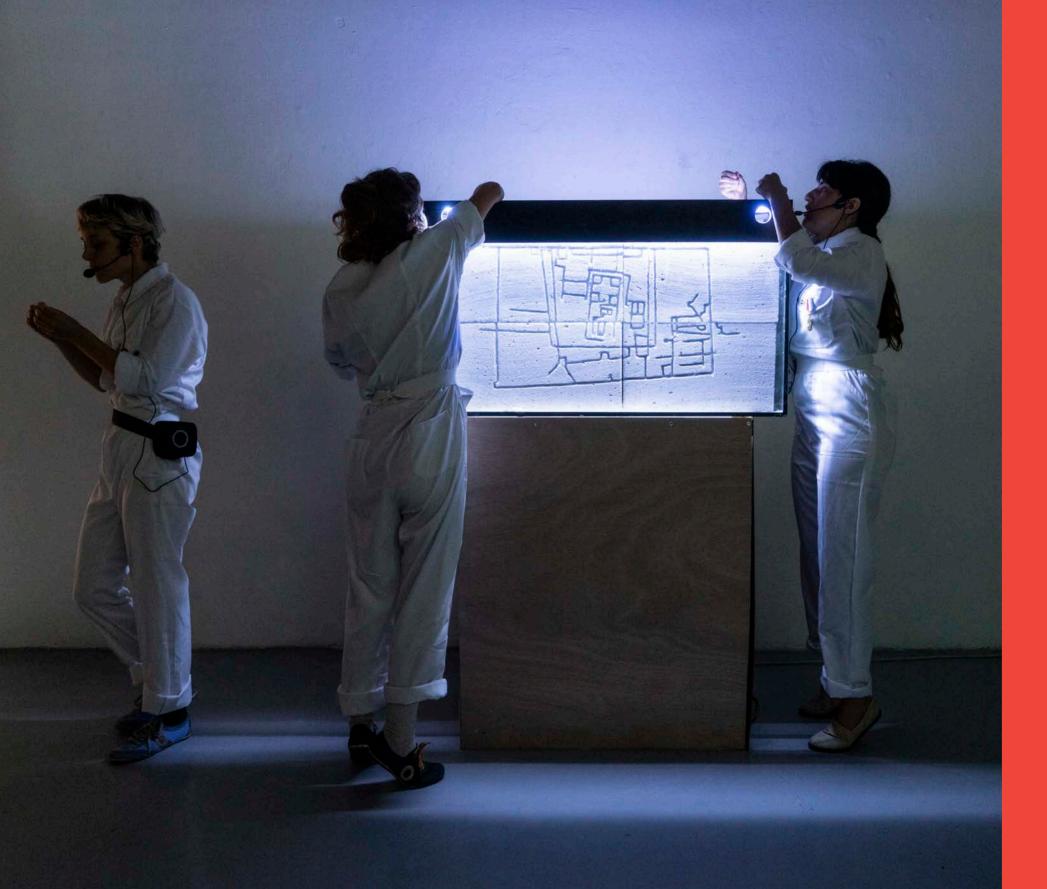
לכיתה ולחברים בבית הספר על הסביבה התומכת והמכילה על אין סוף השראות ליצירה ושיחות בהפסקות.

לחברות שלי- עדן מנדספלור,
רעות שליו, אביגיל צדיק ושרה סיגל
על הליווי האומנותי והרוחני.
לשחף ענבר אדר אריק ויואב –
על העצות האהבה ההשראה ועל כך
שאתם הקהל והמופע שלי בחיים
אוהבת מאוד.

Students works

boundaries of theatre, performance, and installation. His creative work has gained wide acclaim in Israel and worldwide, and his works have been performed in over 20 countries, including Barbican center in London, the Nord–Zone Performance Festival in Groningen, The Netherlands, and the Taipei Art Festival, Taiwan. He received the 2010 Rosenblum Prize.

Amit Mann

Stills Photography - Photographic Frame as a Mean of Expression

(b. 1970) Photographer based in Jerusalem, working in analogue and digital formats. Teaches at the School of Visual Theatre in Jerusalem, and is the school photographer. His works are shown in galleries, spaces, and books worldwide.

Atalia Israeli-Nevo

Performance: History and Theory

Critical sociologist whose research engages with gender and sexuality, trans* temporality and kinship, and the history and sociology of the body. She holds an MA from the Department of Sociology and Anthropology at Ben–Gurion University of the Negev. In addition to SVT, she teaches at Ben–Gurion University, Minshar School of Art, and The Garage Pre–Academic Art School. Atalia is a trans and queer activist, artistic co–director of the queerporn festival "Hairy Legs", and a member of the queer film collective "Qaveret". She performed on different drag and performance venues, and is currently working on a new show.

Tzipi Weitzman

Art History

Art. ART! ART? Teaching and learning ways of Seeing, Observing and Reading. A mutual voyage with students meeting at the crossroads between the History of Art, New History of Art and Theory of Art within its cultural, political and stylistic context, and the students' creative experiences.

Ruth Weder Magan

Voice

For over 25 years has been creating vocal music and theatre that define innovative uses of voice. She developed unique techniques for working with voice in relation to language and body, as sculpture in the body's internal spaces and in external spaces ad infinitum. She was twice invited to perform for the Dalai Lama, and performed in music and theatre festivals in India, Korea, Russia, Thailand, UK and USA. Released two critically acclaimed albums: *Ein Zohar* with Sounds True in the USA and *Kadayil Shabbaso* with the musician Mark Eliyahu. Performs and holds workshops in Israel and abroad.

Sagit Mezamer

Plastic Art

Artist and curator. MA in clinical psychology. Teaches at the Bezalel Academy of Arts and Design, Jerusalem. Served as artistic director and curator of "Yaffo 23", Center for Art and Research in Jerusalem. Curated The Curfew Tower residency in Northern Ireland 2014–2017 (with the artist Bill Drummond). Currently, working at Maamuta Art and Media Centre on a solo project The Mother

of Opium, docu-installation dealing with opiate addiction in Israel. Currently studying Compassionate Inquiry therapy with Gabor Mate and promotes his work in Israel.

Shelly Palmon

Movement - Action

(b. 1977 Haifa) Choreographer and dancer. Danced with "Liat Dror and Nir Ben Gal" company. Graduated from the School of Visual Theatre and The Jerusalem Academy. These days, Palmon looks for ways to create her dances as storytelling, but still striving to grasp the abstract ideal of dance relating mass, shape, material and what there is in between them in space. Her dance works, performances, and video dances have been featured in A– zaner, Intimadance, The Art Biennale in Herzliya, and Chamber Dance Festival.

Tami Leibovits

Between Dance and Choreography

Choreographer, teacher and costume designer. Graduate of The School of Visual Theatre 2007. Her works examine the living body in the spheres between Dance, Performance and Visual Art. In the past few years Tami is developing works that expand out from the Theatre realm, they last longer and relate to a certain community and atmosphere. In these series of works Tami is interested in creating Dance as an unmediated environment for hosting an audience.

Meiray Ben Daviy

Voice and Choir Class

Voice and Choir.Musician, voice discovery teacher, and multi-disciplinary artist. Explores the intersection of ancient and ceremonial music and singing traditions contemporary performance. She has created and participated in multidisciplinary music and theatre projects in Israel and worldwide. In recent years, she has focused on choral work with various singing groups. Her work at the School of Visual Theatre over the years had led to the foundation of Neume - a choral visual ensemble, comprised mostly of the school alumni and led by Ben David. The ensemble works in Jerusalem with the support of HaZira and is currently working on a new show with the support of the Israel Lottery Council for the Culture and Arts.

Menahem Goldenberg

Advanced Philosophy;

4 Paradoxes of Art

(b. 1968) Philosopher. Founder and member of The Order, a member of Ensamble 209, co-editor of Maakaf – journal for Dance, Performance and Visual Theatre. Popular lecturer of philosophy and western culture and a prolific writer on metaphysics of the creative power.

Nava Frenkel

Contemporary Directing

(born in Jerusalem 1979) A performance artist and writer for the stage. Since graduating from the School of Visual Theatre Jerusalem in 2008, Nava has been one of the most prolific and central figures

in the Israeli experimental performance scene, making poetic work which combines complicated word play, playful game-like choreographic structures and aesthetics which oscillate elegantly between the sacred and the mundane. Among her directorial works, produced and presented in Israel, are: The gallery-pieces "Whale in sea" (2015) and "Down to Earth" (2013), and the stage works" "Learning Songs" (2016) "Palm Tree" (2014), "Now and Never" (2011), "They Who Are About to Die" (2010). Nava also holds a BA in Psychology and Philosophy, and alongside her artistic work is teaching directing in different universities and schools around Israel.

Nir Shauloff

The Modern Performance

Theatre-maker and perfor-mance artist. His work spans various practices in the media of video, sound, text, and research. His projects have been presented at many theatres and art venues including: Bauhaus Dessau, Mousonturm Frankfurt, the Ruhrtriennale, Gessnerallee Zürich, the Tel Aviv Museum of Art, Schwankhalle Bremen, Reading International, Jerusalem Season of Culture, and Bat Yam Museum.

Naama Arad

Plastic Art Studio

(b.1985) Sculpture and installation artist based in Tel Aviv. Her works deal with dismantling and reassembling structures of power and authority. Arad's installations seek to undermine the cultural ideas and artifacts that she inherited and finds herself surrounded by. The themes Arad explores in her works range

across history, architecture, labour, gender and language. Naama Arad is the recipient of the young artist award by the Israeli minister of culture (2017) and of the Kiefer scholarship (2015). Arad holds a BFA from Bezalel Academy of Art and Design in Jerusalem and an MFA from The School of the Art Institute of Chicago.

Ada Rimon

Cinematic Thinking and the Fundamentals of Editing

Independent animator and video editor. Graduate of the screen-based arts department in Bezalel Academy. Lives and works in Haifa. Co-creates short animation films with Ofeq Shemer using a combination of tactile and digital techniques. Their films participated in festivals and exhibitions around the world.

Omer Sheizaf

Lighting for Contemporary

Performance

(b. 1982) A Tel Aviv-based artist and lighting designer. Holds a bachelor's degree in literature and philosophy from the Tel Aviv University and a master's degree from Bezalel. His works have been featured by many art venues, including Gallery Triumph in Moscow, the Artists' Studios, Tel Aviv Museum, Atelier Shemi and more. As a lighting designer, he developed a unique lighting language for contemporary dance and theatre, and has collaborated with many Israeli and international creatives, including the LA Dance Project, Bat Sheva Dance Company, Yasmeen Godder, Netta Barzilai, Roy Assaf, Gothenburg Opera and more.

Teaches Lighting Design at the Jerusalem Academy of Music and Dance and the School of Visual Theatre.

Dr. Idit Suslik

A Theoretical Introduction to

Contemporary Movement in Dance

Lecturer at the Kibbutzim College and The School of Visual Theatre. She teaches courses on dance history, art and society, Israeli and Ethnic dance, and criticism and evaluation of dance. Her research focuses on bodily aesthetic and performance analysis from an artistic and cultural perspective. Idit has been the dance and theatre critic of 'City Mouse' and today writes in her online platform 'The Contemporary Eye'. She is a member of the organizing committee of the Israeli Society for Dance Research and was a flamenco dancer and teacher.

Amit Drori

Visions Theatre

Artistic and general director of Hazira (since 2017), theatre director and space designer. Graduated from the School of Visual Theatre (2001) and has been teaching at the school since 2006. Member of the artistic committee of Bat-Yam Festival of Street Art and Theatre (2015–2017). In his work, Drori creates live, intensive and poetic performances, based on human performers that act alongside robotic objects. These are built by Drori and his team through detailed, unique manual work. He masterfully weaves landscapes of artificial nature, which give rise to mythical tensions between human consciousness, technology, and nature. His work moves within the

Haim Abramsky

Acting

Acting teacher and coach. Graduated from Lee Strasberg's acting school in New York, holds a bachelor's degree from the New School University, New York, and a master's degree in theatre from Tel Aviv University (with distinction). Completed the teachers' master workshop of the Actors Center in New York. Specializes in a range of acting and performance methods – classical, contemporary, and interdisciplinary. Works with, teaches, and accompanies actors, stage artists, dancers, and performers in various institutions and privately.

Yuval Rimon

Visual Art Studio

Graduated from Bezalel. Co-founder of Zik performance group, which he still runs to this day, 35 years later. The third director of the School of Visual Theatre, and has been on the school's faculty since its first day. I enjoy looking back at the body of the artistic work, created alone and with my friends, and to rethink each day anew about the essence of the work and about other and new ways of working on the path to encounter with the audience. The space in which the encounter with the audience takes place is as important to me as the content of this encounter. I always go to great lengths on it.

Yonatan Levy

Stage; Writing

(b. 1974) Director, playwright, journalist, Waldorf educator and social entrepreneur.. Co-founded the Shakked Waldorf High School, Sheik Abreik Festival for Civilian Culture and The Social Arts Mill, all in his home town of Kiryat–Tiyon, Israel.

Carmel Bar

Toolbox

Artist, performer and chef. Graduate of SVT, MASPA- Gaaton Kibbutz and Scuola CONIA-Cesena (Italy). Award winner of the Jerusalem municipality prize and the best exhibition at Design Art Tokyo. Founder of studio M.E.L.A. with designer and chef Michal Evyatar. The Studio creates events on the border between performance, fine art, and culinary pleasure – redefining the "Event" as another form of art, stimulating all the senses. Carmel's projects have been presented in Tokyo (Japan), Cesena and Santarcangelo (Italy), Zurich (Switzerland), Prague (Czechia), London (GB), Jerusalem, Tel Aviv.

Lea Mauas

The Journeys to Immediate Surroundings

Part of the Sala-Manca group and director of the Mamuta Art and Research Center. The Sala-Manca Group is a group of independent Jerusalem-based artists that creates in different fields: performance, video, installation since 2000. Sala-manca's works deal with poetics of translation (cultural, mediatic and social), with textual, urban and net contexts as well as social and political issues. Sala-Manca edited the books The Ethnographic Department of the Museum of the Contemporary, 2017; (coedited) Heara – Independent Jerusalem Art Scene at the beginning of the 21st Century, 2014. Founded and Edited Hearat Shulaym: Independent Quarterly for Contemporary

Art and Literature (2001-2007). Curated and produced Heara – multidisciplinary and independent events. In 2009 they founded the Mamuta Art and Research Center. Their work has been shown in museums, shows and festivals in Israel and abroad.

Lior Pinsky

Variations: Introduction to Creation with Sound in Ableton Live

is a musician and a sound artist. Alumnus of the new music department, Musrara school of art and of the faculty of humanities, the Hebrew University. Creates hacking and circuit based electronic instruments, and makes experimental electronic music. His latest album "Diamond Loops" was released under the Berlin based label "full body massage records". His sculptures are made of wood, metal and electronics, and his sound installations incorporate kinetic elements, digital and physical programming and bring together analog synthesis, sound hacking and acoustics. In the past decade he was involved with researching, producing and curating various series of events examining the network of connections between experi- mental music, stage and visual arts.

Marcelo Pilewski

Music

A film and theatre music composer. Studied musical composition, conducting and musicology at the UCA Argentina, and at the Hebrew University in Jerusalem. He has composed music for famous theatre plays and for documentary films to the Israeli Television. Marcelo is a senior lecturer at

the music & sound cinema faculties at Sapir Academic College and at the School of Visual Theatre, in Jerusalem.

May Zarhy

Choreographic Spaces

Choreographer and performer. Zarhy's work moves between stage pieces, site-specific works and interventions, under a wide definition of choreography. She explores the possible relation between the media of dance and music. She creates "chore-sonic" works in which she examines the materiality of movement in relation to the materiality of dance, through collaborations with artists from the field of sound, voice and music. In her work she creates intimate liminal spaces, inviting the spectators to listen, putting at the center of attention the spectators' experience, their physical presence, as well as their relation to the environment in which they are in. Her latest work, "Untitled" (2019), is a production of HaZira Performance Art Arena, and was presented in Diver Festival 2019, at the Center of Contemporary Art Tel Aviv.

Maya Levy

Physical Studio

Choreographer and teacher of body work. Graduated from SVT, and from 2017 serves as the school's Director.

Michal Harada

Yoga

Lives in Jerusalem, 7 min. From SVT on foot, 2 by bike. Works with the body and movement, sculpture and spirit.

Ofeq Shemer

Cinematic Thinking and the

Fundamentals of Editing; Making a Movie

Independent animator and VFX artist in the TV and cinema industry. Graduate of the screen-based arts department in Bezalel Academy. Lives and works in Haifa. Co-creates short animation films with Ada Rimon using a combination of tactile and digital techniques, and attention to Audio-Image relations. Their films participated in festivals and exhibitions around the world.

Orna Levy

Cinematic Expression

BA in film and television studies at New York University, studied animation at the School of Visual Arts, New York. Has written and directed programs for Israeli TV Channel 1 and documentary films for Castel Films. Wrote, directed and produced independent documentaries "Akkeda", "Head" and "Figure" and dramas: "Untitled Images", "Mon Semblable" -(awarded the judges' prize at the Efrati Short Film Contest), and "To Take a Breath". Presently writing a script for a feature film; Head of the film department at Sapir Academic College, teaches film-directing and script-writing at Sapir Academic College and at Minshar Art School.

Eval Weiser

Practical Performance Directing

(B. 1975) Lives and works in Tel Aviv. Graduate MFA and BA programs for theatre writing and directing (Department of Theatre Arts, Tel Aviv University), Graduate "Beit-Zvi"

School of the preforming arts. Playwright and director of "How's the Beast?", "Nystagmus", "This is the Land", "Mein Jerusalem", "Hokey-Pokey", "Ayeka?", "Shufra" and "Vetu Lo". His productions performed in Israel and abroad. Recipient of the Rosenblum Prize for Promising Performance Artist, the Critics Award and the Master Class Award (Radikal Jung Festival – Munich) and the Israeli FringeTheatre Awards: Best Director, Best Show and Unique Stage Language. Today works as a content consultant for several production houses and as a moderator of theatre directing and storytelling workshops.

Tomer Damsky

Intro to Sound Based Art

Performer and a "sound artist". Graduate of New Music in Musrara, external studies at the Visual Theatre, and the Department of Art, Film & Theatre Studies, the Open University. She researches philosophies of listening and social dissonance in a context of emptiness and existential boredom, wandering between encounters with human audiences and confronting inner demons. Participated in stage projects such as "Raful and the Sea", "Ghom! A Gibberish Cantata" by Yonatan Levy and Noam Enbar. Creates, performs and designs sound for dance pieces such as Yasmeen Godder's "Simple Action", "CLIMAX", "Common Emotions" and "Demonstrate Restraint". Member of Excessive Productions collective, creating installations for festivals around Europe. Frontwoman of A/V trio WACKELKONTAKT. Active in the underground and DIY community, founder of Studio Straus collective and a Teacher in Musrara Art School.

Eitan Buganim

Short Film

Artist, writer, teacher, fortuneteller. At present working in search for life's meaning.

Alex Kremer

Drawing

Born in 1966 (Tajikistan), and immigrated to Israel in 1982. Holds a BFA from Bezalel Academy and an MFA from the University of Haifa. Participated in many solo and group exhibitions in Israel and abroad. Won several awards from the Ministry of Culture and the Israel Museum and the Tel Aviv Museum. "Valley of Hinnom", solo exhibition at the Tel Aviv Museum of Contemporary Art (2009). His works are in public and private collections in Israel and abroad. Teaches painting and drawing in The School of Visual Theatre, Shenkar College of Art and Design, Haifa University Fine Art Department, Hakubia Art School Jerusalem.

Guy Gutman

The Interdisciplinary Studio;

Towards the Finale

Artist and director. Director of Shelter 209. Between 2009–2017 was the director of the School of Visual Theatre. Co-editor of Maakaf magazine. Attended École des Beaux-Arts in France and Central Saint Martins College in London. Creates stage works, sound, theatre, dance and performance, in theatres, museums and festivals in Israel and around the world.

Gai Sherf

The Visual Orchestra

A musician. Writes music and designs sound

for stage works. Plays with different musical groups. Gatherer of sounds. Builds original musical instruments and acoustic musical installations and surroundings. Combines different musical practices in his musical work, both traditional and contemporary. Conducts the "Visual Orchestra", an instrumental/vocal students ensemble. Graduated from the School of Visual Theatre. Among his works: "Schmetterling" – won the aco festival price for best theatrical piece, "The Border is the Sea" – an album with his band "The Kolibri's," "Field" – a musical/sculptural installation, "Mekudeshet" Festival 2018.

Dr. Daphna Ben-Shaul

The Reflexive Performance

Senior Lecturer at the Department of Theatre Arts, Tel Aviv University. She is the head of the Multidisciplinary Program (BA), and the Interdisciplinary Program (MA) in the Arts at the Faculty of the Arts; she is heading the Actor-Creator-Researcher MFA Track for independent stage creation at the Department of Theatre Arts, as well as a teacher at the School of Visual Theatre in Jerusalem. Her theatre and performance research, published in leading international and local journals, is concerned with aesthetic, philosophic, civic, and political issues, mainly with regard to reflexive performance, voiding as a performative phenomenon, art, performance and theatre collectives, and spatial thought. Her research on contemporary site-specific performances is supported by the Israel Science Foundation.

Lecturers

hold waiting for the world to return? Will it be the same world as we remember it, or are we in a state of transformation into a new moment still waiting to emerge and take shape?

Coral, Yocheved, Meshi, Mishka, Gal, Lior, Lilla, Tsuf, Sivan, Adee, Yael. I think about you with love. About everything we went through together in these years. The exercises, the presentations, the classes, the trips, the conversations, the events. So much accumulated familiarity. Professional and personal relationships with the staff, with your teachers, with students from the years above you who have already graduated, and those below you who are working with you right now. During the lockdown itself, we met and talked about the concerns, being in the middle of processes that may not continue, and my not be realized in the world. Concerns on your part as graduating students, and on our part, wishing to allow you this closure. This is a farewell to the SVT in unique circumstances. It was not at all obvious that we would reach this moment. And as I am writing these lines, it is still not obvious. Only the passion, the belief that it can exist, that this is our perspective on things, matters. The perspective that insists on offering a chance in the face of the madness of the world around us.

It is also a good time to thank everyone who is part of this school and gave herself to this moment.

And to you all, good luck!

Maya

Concepts for Times of Emergency

The day the Covid-19 lockdown was announced, March 15th 2020, was in fact the day we were told that we can no longer teach art the way we are used to. From that moment on, the point of reference, the assumptions and basic concepts through which SVT understood itself over the years, have suddenly become impossible. The live encounter, physical contact, the audience, and planning of the future, were all taken from us.

For the school, this was the height of the crisis, and yet, this was a unique and exciting opportunity to return to square one and ask ourselves fundumental and substantial questions. Questions about the School of Visual Theatre's DNA. What does it actually say? What are the conditions under which it can or cannot exist and operate? For SVT this was an opportunity to examine ways of action and inaction, to explore whether and in what ways the school can turn this moment into another teachable moment, and ultimately whether and how SVT can think this moment and offer it as an artistic action in itself. An action that challenges the entire community: students, faculty, staff, management, but mostly resonates with SVT's past and history, its structures and habits, and our shared new and unknown future.

Reaction and Responsiveness

Decisions were made from one moment to the next. What was possible at noon was impossible by evening. There was a lot of panic. Immediately, alternatives presented themselves. SVT wanted to test what changes properly sustain the possibility of learning as we understand it and what alternatives are a response to the panic (as well as, what was the source of this panic?). The community of artists, the radius that surrounds it and us with it, brimmed with ideas that testified to artists' ability to produce alternatives, invent, and create at any cost. In any situation. (To be "essential workers."). Slogans such as "the show must go on" made the rounds on social media, festivals, events, reactions, formats, and actions of various sorts took shape at the speed of light. These reflected the freedom of artists, but also the great fear of pausing.

Standstill

The mother of all standstills. Can't leave the house. Can't get to the school. Everybody in their own home. There's time. There's time to do things

differently. To think. To dwell. To do nothing. There is time to think why we make art, time to revisit questions about the meaning of things. Time to notice if what we have learned thus far serves us. Can we learn on our own? After all, for us at the school the act of learning does not stop. Teaching and studying may have stopped, but (inner) learning is not on lockdown. Quite the contrary, it is perhaps even prospering.

What is the School of Visual Theatre in "pause mode"? Does it continue to exist, and how? At spiritual frequencies? On Zoom? Where does the essence lie? Where do we look for it when everything is at a standstill...? Can the community feel like a supportive community at this moment?

Artists need time. Time to think, to procrastinate, to put off. To look. Artists need a pause to create a perspective, to let doubt creep in. Only in a capitalist world do artists have no time. Only when art becomes productive at all costs is there no room for this pause. Suddenly, you could feel the absence of this time in our everyday's routine. Is it perhaps the role of the school to make space for such pause in everyday life? To create longing for a lockdown?

Future Plans or Present Life

For a brief moment it was impossible to make plans. What horizon do artists and processes have without the possibility of looking forward? How can you lead a place or an organization if you no longer have the option of planning for the future? Can you lead a place simply from one present to the next, and what can you see in that moment? Suddenly everything became experimental. There is no obligation to succeed, but there was an obligation to experiment. To live in the moment. In the now. Suddenly all the clichés were true. All served a rare situation where one can concentrate only on what's there. Not a bad situation for artists. Not a bad situation for an art school (even if exhausting over time).

A Show Without an Audience

We understand the end points of studying at SVT from the live encounter with the audience – the Finale event. This encounter reflects, evokes, and underscores for us the material we are working with, takes us outside and beyond ourselves and into the world. Can we continue to work "in theory" without an audience? For how long? How long can we gather and simmer in a long and slow cooking process without showing the outcomes? Are we on

החזותי:TVS

בית הספר לתיאטרון חזותי מבرسة المسرح البصري SCHOOL OF VISUAL THEATRE

School Team

School Director: Maya Levy
Operating Director: Sigal Nataf
Academic Coordinator: Merav Pelleg
Production Coordinator: Adi Kahana

Projects and International Relations: Leah Stora

Technical Team: Ihab Froukh, Gidon Levy, Daniel Plaley

Maintenance: Nader Kashur Librarian: Chantal Cohen Comptroller: Amira Efrat

Accountant firm: Miri Yuskowitz i Somech Haikin Legal advisor: Tal, Kadarl, Shamir & Co. Law Office

Members of the Board of Directors

Yaron Sadan (Chairperson), Dani Danieli, Sigalit Gelfand, Arik Naor, Orli On, Eitan Ronel, Moshe Weingarten, Zvika Yochanan

Supporters of The School of Visual Theatre

The Ministry of Culture and Sports, The Jerusalem Municipality – Department of Culture & Arts,

The Jerusalem Foundation, Mifal Ha'Pais, Beracha Foundation

Catalog

Editor: Menahem Goldenberg English translation: Maya Shimony

Graphic concept and design: Lee and Tamar Studio

Photography: Amit Mann Press: A.R Printing LTD.

School of Visual Theatre R.A, Jerusalem

4 Yad Harutsim St., Talpiyot, P.O.B 53427 Jerusalem 91531

Tel: (+972) 2 6733435 www.visualtheatre.co.il

FINALE 2020

החזותי:TVS

בית הספר לתיאטרון חזותי **ברرسة الهسرح البصر**ي SCHOOL OF VISUAL THEATRE